

Telegraful Român

Organ național-bisericesc — Intemeiat în 1858 de Mitropolitul Andrei Șaguna
APARE SĂPTĂMÂNAL

Abonamentul:

Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni 125 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. — Pentru America 8 Dolari.

Articole și corespondențe

se adresează **Redacției** Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

Prețul inserțiunilor

un șir petit 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

Abonamentele și inserțiunile

se adresează **Administrației** ziarului Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

Nr. 12.681/1938

Circulară

cătră toate oficiile protopopești și parohiale din Arhiepiscopia de Alba-Iulia și Sibiu.

La 1 Decembrie crt. se împlinesc 20 de ani dela marea Adunare Națională dela Alba-Iulia, când poporul român din Ardeal, Bănat, Crișana și Maramureș s'a unit pe vecie cu patria-Mamă.

Aniversarea acestui mare eveniment în viața neamului nostru a fost totdeauna un prilej de reculegere și de învoire a puterilor noastre naționale.

De astădată prăznuirea noastră trebuie să ia o înfățișare și mai bogată, spre a da tărie nouă hotărârii de acum 20 de ani. Manifestarea noastră să fie un protest solemn și plin de demnitate contra revizionistilor, cari încurajați de evenimentele politice recente din Europa, râvnesc cu mai multă poftă la răsturnarea granițelor noastre.

Dar în acelaș timp să fie și un moment de concentrare a simfămintelor noastre de dragoste și

Sibiu, 26 Noemvrie 1938.

NICOLAE

Arhiepiscop și Mitropolit.

Serviciul social

M. Sa Regele Carol II este un monarh activ, prezent în viața românească de azi în modul cel mai reliefat, ca factor inițiator și propulsiv al unor acțiuni menite să aibă o influință hotărâtoare în înălțarea noastră ca neam. Spre deosebire de obiceiul majorității monarhilor, cari se mulțumesc să arbitreze cât mai rar în conflictele dintre diferitele pasiuni politice și să figureze fără personalitate proprie la sărbătorile mari, M. Sa Regele Carol II pipăe neajunsurile esențiale ale nației, pe cari le-a ocolit atențiunea tuturor oamenilor noștri politici, și, după chibzuială matură, pune la cale acțiuni vaste, sistematice și perseverente pentru lecuirea lor. Nu se socotește satisfăcut să-și arate în vre-un discurs buna orientare și dreapta judecată în problemele vieții românești, atrăgând atențiunea asupra vre-unuia sau alteia dintre aspectele umbroase ale ei. Majestatea Sa nu e omul care lansează ideea și nu se mai interesează de soartea realizării ei. Cu atâta se mulțumesc oamenii inteligenți dar totuși superficiali, oamenii lipsiți de pasiunea adâncă a unei misiuni, lipsiți de per-

severanță și de sistem în viața lor.

M. Sa nu așteaptă să-l pună alții problemele ca să-și dea înalta-l încuviințare la urmărirea lor. Ci le pune singur cu o competență cum nu le-a pus nimeni în viața noastră de stat și organizează meticulos tot aparatul unei eficace rezolvări a lor.

Două mari probleme a ridicat M. Sa, cele mai cardinale ale vieții românești și ale timpurilor de față: problema încadrării tineretului într'un dinamism de simțire și de faptă disciplinată pus în slujba neamului, și problema ridicării oropsitului sat românesc, de care toți spuneam că e rezervoriul vitalității naționale, dar toți constatam, fără a face nimic, că e rostogolit, mai ales în unele ținuturi, într'o mizerie cruntă sub raportul sănătății, al bunăstării economice, al culturii celei adevărate.

Pentru rezolvarea problemei tineretului a creat cu o înțelegere uimitoare a specificului românesc și cu un extraordinar talent de organizare *Străjeria*, care în decurs de un an doi deabia dela întemeiere a pus toată lumea românească și străină în admirație cu rezultatele ei, cu spi-

ritul robust, jertfelnic și disciplinat ce-a reușit să-l imprime tineretului nostru.

Satului i-a dedicat M. Sa echipele regale, iar de aci înainte organizația vastă cât țara a Serviciului Social. Această organizație va angaja pe toți salariații Statului și toți tinerii cari sunt în preajma obținerii unei diplome vor avea să slujească în prealabil până la un an în cadrele acestui Serviciu în vre-un sat. Activitatea va fi concentrată în sat în jurul unui Cămin cultural, iar la oraș în jurul unui Cămin cultural orașenesc. Metoda de lucru va fi cea experimentată prin echipele regale, Căminul cultural avându-și slujbașii împărțiți pe secții după diferitele laturi ale vieții sătești cari trebuiesc vindecate și îndrumate.

O eră nouă se deschide pentru neamul nostru. M. Sa a angajat atențiunea și preocupările în problema centrală a vieții noastre de stat și îndărăt nu va mai putea da nici o conducere viitoare a Țării. Satele noastre prețuite până acuma numai ca grămezi de voturi, vor fi obiectul principal al grijii întregii pătri intelectuale, motivul mai tuturor oboselilor, al celor mai nobile oboseli, rațiunea de-a fi și de-a însemna ceva pentru oricare titrat, pentru oricare român cu carte.

Biserica, maica satelor prin excelență, salută cu bucurie negrăită această uriașă întoarcere a atențiunii generale spre sat. Cât de disprețuită era după războiu misiunea preoțească tocmai pentru că rechemă pe tânărul care se smulsesse din sat, prin cele 8 clase de liceu, iarăși la sat! «Doar n'am învățat ca să mă întorc iar în rusticitatea, în privațiunea și în întunecarea satelor», răspundeau disprețuitor cei mai mulți tineri, întrebați de nu cumva ar dori să îmbrățișeze această mare misiune.

Deaci înainte preotul nu va mai fi singur. Și în orice caz misiunea lui va fi mai ușor înțeleasă și mai bine apreciată.

Tocmai pentru că Biserica a avut și va avea rolul principal în viața suflătească și materială a satului și pentru că ea are cea mai autentică experiență a stărilor din sat, a psihologiei lui, a posibilităților și căilor de îndrumare a lui, ar fi fost de dorit să fie consultată și ea la stabilirea principiilor Legii Serviciului Social. Ar fi fost apoi în interesul cât mai bune reușite a acestei acțiuni ca în comitetul de direcție compus din trei persoane, dintre cari una va fi desemnată dintre membrii «Astrei», să fi fost și un reprezentant al Bisericii. Acțiunea Serviciului Social nu va trebui să fie indiferentă sau incoloră în cultura ce-o va propovădui, ci întemeiată pe tradiția spirituală a suflului românesc care crește din ortodoxie. Știm că preotul va face parte, ca salariat al Statului, din Căminul

cultural în fiecare sat. Dar cu altă competență, cu alt prestigiu și cu alți sortii de eficacitate s'ar preciza direcțiile spirituale ale Serviciului Social dela centru, pentru toată țara.

Sperăm că cel puțin la întocmirea Regulamentului acestei Legi, ceea ce se face ni se pare chiar acum, nu se va lăsa neconsultată Biserica. Câte sugestii nu ar putea da ea în fixarea atâtor puncte de program și a atâtor modalități de aplicare?

Acî ne vin în minte deocamdată următoarele:

Ar fi de dorit ca să se accentueze cu toată seriozitatea calitățile de înaltă și severă moralitate ce se cer tinerilor studenți ce vor fi trimiși la sate. Câte elemente cu moravuri ușoare nu se găsesc printre ei? Știe oricine, care are legătură cu satele, cât de mult strică moravurile lor adeseori elevii și studenții, chiar fiii ai satului, în timpul vacanțelor, cu atitudinile lor de superdispreț față de manifestările religioase ale sătenilor, cu viața lor extrem de licențioasă, dând să se înțeleagă prin purtarea lor că numai incultii socotesc legile morale ca având vreo importanță, vreo autoritate.

Să se introducă în Regulament că numai acei tineri se vor învrednici de cinstea — ca și de avantajele ulterioare — de-a conlucra la ridicarea satelor, a căror moralitate e deplin și sigur verificată și la cel mai mic semn de abatere dela seriozitatea morală, va fi alungat din acest Serviciu.

Să nu cumva să ducem asupra satelor unda unei grave stricăciuni pentru slaba compensație a unei discutabile culturi! Am văzut noi destui tineri cari fac «propagandă culturală» la sate cu spectacole teatrale urmate de dans în plin post și cu exhibiții profund imorale.

Și mai e necesar un lucru: Tinerii cari vor fi trimiși în sate să ajute ca spiritualitatea satului să crească din sine însași. N'am vrea să-i vedem sămănând romanțele de mahala pe tot întinsul țării și dansurile obscene de import, înăbușind astfel românismul satelor și mahalagizându-le pe toate. Tinerii să învețe cântecele satului, obiceiurile, folclorul, credințele lui. Să și le asimileze pentru ca să crească ei cu ele și împreună cu ei satul întreg.

Dela sat avem întâi multe de învățat și mai ales trebuie să învățăm întâi a aprecia ce are. Abia pe urmă vom putea să devenim buni învățători.

Suntem siguri că aceste observații și altele asemenea vor fi avute în vedere la întocmirea Regulamentului Serviciului Social, căci cunoaștem arzătoarea dorință a M. Sale de-a face pentru sat numai și numai bine pentru întărirea reală a Țării.

Bucuria dela Cugir

— Târnosirea celei dintâi biserici ortodoxe române. — Toate inimile bravilor „grăniceri“ înălțatu-s'au spre Domnul, într'o frățească împreunare între ele. —

Implinit-a Dumnezeu, în ziua de 13 Noemvrie 1938, dorul cel ferbinte pe care-l purtau de atâta timp în inimile lor românii ortodocși din Cugir, de a-și vedea și ei înălțată și sfințită Casa de Inchinare Tatălui Celui Bun din ceruri. Zi luminată și neuitată va rămânea pentru ei, din neam în neam, această însoțită zi de toamnă.

Dupăce mica, dar frumoasa lor biserică, a fost terminată prin eforturile de 4 ani ale celor mai buni credincioși ai ei, ajutați de toți, de mari și de mici, — și curtea ei prefăcută într'un prea draguț parc, cu cărări betonate spre intrare și în jurul sfântului locaș, — pe ziua de Duminecă 13 Noemvrie I. P. Sf. Mitropolit Nicolae, i-a vestit că se va coborâ din Arhierescul Său Tron în mijlocul iubitorilor și vrednicilor Săi credincioși din Cugir, și le va lumina acea zi prin sfințirea iubitei lor biserici.

Și a dat această sărbătoare nou prilej bravului popor de grăniceri din Cugir, de a-și arăta dragostea și înțelegerea lor de frați către frați. În dimineața zilei, în numerosul banderiu de călăreți cari au alergat pe cai sprinteni de munte spre Poarta de triumf dela marginea comunei, pe lângă ortodocși, erau flăcăi și bărbăți tineri greco-catolici, în haine de sărbătoare, grăbind la întâmpinarea înaltului Ierarh ortodox. La acea Poartă de bucurie, la ora 8 dim. primarul com. I. Băluțiu a primit cu cuvinte calde de binevenire pe I. P. Sf. Nicolae și însoțitorii săi, P. C. consilieri I. Grovu și V. Nistor, însoțindu-i apoi cu toți spre noua biserică.

Clopotele anunțau prin cântec voios venirea Stăpânului. La intrarea în curtea bisericii, un șir dublu de preoți, 16 la număr, l-au primit. Parohul local, părintele Stoian Rusu, a întins înalt Preasfințitului „pâna și sarea“ bisericăscă: Sf. Evanghelie și sfânta Cruce, — pe cari I. P. S. Sa sărutându-le, a luat Crucea în dreapta Sa și, îmbrăcând în Manthia arhierescă, a urmat convoiul de preoți, cădelnițat de 2 diaconi, până la masa din fața bisericii noi. Aci punându-și pe cap Coroana arhierescă, a început sfânta slujbă a târnosirii, prin încunjurarea bisericii, cu oprire la miez-zi pentru citirea Sf. Evanghelii și ungerea cu sfântul mir a acelei laturi a bisericii, aceiași oprire făcându-se spre răsărit, la altar, apoi la latură de miez-noapte și de apus, — după care s'a făcut intrarea în sfânta biserică. A urmat îmbrăcarea și sfințirea Sfintei mese în altar, sfințirea apei și stropirea bisericii. Sfânta liturghie sărbătorească, în decursul căreia a fost hirotonit întru diacon candidatul de preot Savu Savu din Pianul de jos. A fost un serviciu divin înălțător, cu biserică înghesuită de credincioși, — și pe de zece ori atâția afară. Corul, nou, tiner, brav, a dat răspunsurile distins!

La urmă înalt Prea S. Sa Mitropolitul Nicolae a rostit Cuvântarea sărbătorească, purcezând dela cuvintele Domnului Hristos, zise Apostolilor Săi la Cina cea de taină, când își prevedea cele ce are să pătmească și florul prin care vor trece Invățaceii Săi, și le-a zis lor: *Iar voi rămâneți întru dragostea mea!*... cuvinte dumnezeiești ce cuprindeau tot programul de viață a Invățacilor Săi, ca și a noastră a tuturor, cari îi urmăm pe ei. El le spunea: să se îndrumeze și să lupte în lume, aducându-și aminte de tot ce El a făcut pentru ei, de ce a suferit pentru ei, și atunci, rămânând întru dragostea Lui, toate le vor suporta ușor. În mijlocul furtunii ce-i va impresura, să nu lase să se stângă întru ei dragostea pentru El, și nici o furtună nu-i va putea răpune.

Mie mi-se pare, spune I. P. S. Sa, că la un praznic mareț ca cel de azi, Mântuitorul se pogorâ în haina Sa albă, în mijlocul celor adunați, și le strigă lor: *Rămâneți întru dragostea mea, acum și totdeauna!* Căci zilele grele sunt și pline de primejdii... Că deși Iuda, cel dela Cina cea de taină, nu e între noi, dar sunt alți atâția printre noi cari vând zilnic pe Isus,

il scupă și strigă să-l răstignească, prin purtarea lor atât de străină de viața rânduită nouă de El. Dar celor cari au rămas întru dragostea Lui, trăind după poruncile Lui, nu le pot face nici un rău glasușurile potrivnice, ci ele amuțesc neputincioase! Căci tare este dragostea întru El.

Din porunca aceasta a Mântuitorului eu văd pentru noi izvorând 3 învățături: 1. Cea dintâi e dragostea lui pentru noi, din care au izvorât toate și cumplitele Lui suferințe pentru noi toți: Aceasta (suferință fără seamăn) e cea mai mare vatră de lumină din istoria întregii omenimi. Ea nu poate fi prin nimic întunecată; ea ne chiamă mereu la sine, dându-ne din lumina și căldura ei, — aducându-ne aminte de negrăitele Lui suferințe pe Cruce, pe care le-a primit în dragostea Lui pentru noi... 2. Al doilea înțeles e: chemarea tainică ce se desprinde pentru noi din suferințele Lui, care ne zice: Răspundeți și voi cu dragostea voastră pentru Mine... Iubiți-mă și voi pe Mine, cum v'am iubit Eu pe voi!... De-ar ști oamenii cât de mult îi iubește Dumnezeu pe ei, alta ar fi purtarea lor și ascultarea de poruncile Lui. De aceea: Să vreți și tu, creștine, cum vrea Dumnezeu!, — acesta e cel mai desăvârșit program de viață! Iubirea înțeleaptă pentru Dumnezeu o ilustrez cu o istorioară: Un om își zidise casă. Când a ajuns la coperiș, a pus un steguleț pe care scrisese: «Dumnezeu iubire este!» Și vântul sufla stegulețul în toate părțile, când spre răsărit, când spre apus, spre miez-zi, spre miez-noapte... Un vecin necredincios al lui, îi zise într'o zi: Ascultă, vecine, ce înșamnă scrisoarea de pe stegulețul de pe casa ta? Aceea, că iubirea lui Dumnezeu se schimbă ca vântul?...

— Nu! îi răspunse credinciosul, ci înșamnă că: bată vântul din orice parte, iubirea lui Dumnezeu aceeași rămâne, răvărsându-se peste noi.

3. A treia învățătură e, să ne iubim noi între noi!, să rămânem întru dragostea Lui și prin această iubire, pe care s'o ducem în afară din Case Domnului, în casele noastre și s'o împărțăm tuturor celor cu cari venim în atingere. Dacă la Sf. Paști vă împărțășiți din același potir al Domnului, prin asta mărturișiți că sunteți același suflet. Arătați-vă această sfințire a inimii voastre prin ajutor dat celor lipsiți, așa cum Domnul dădea, îndreptând pe cei răi, iertând pe cei greșiți. Fiți totdeauna ca Soarele Tatălui ceresc, care își varsă razele și peste cei buni și peste cei răi, — și veți da dovadă că ați rămas „întru dragostea Lui!“

Și alte povețe luminate a mai dat I. P. S. Sa prin sărbătoreasca predică din ziua sfințirii bisericii din Cugir, — și a adus calde mulțumiri lăudaților străduitori pentru zidirea acestei frumoase biserici, între cari locul întâi îl are dl dir. Scorțescu.

Au avut fericirea a putea sluji împreună cu înaltul Ierarh la acest sărbătorec prilej, P. C. consilieri V. Nistor și I. Grovu, pâr. protoiereu I. Moța, preoții: N. Cerbicean-Vinerea, Adam Basarab-Romos, Vasile Jura-Sibișelul vechiu, prof. preot Z. Stanciu-Orăștie, V. Simțion-A. Vlaicu, I. P. Andrei-Balomir de C., A. Dăncilă-Pișchinți, I. Iacobescu-Folt, Gh. Miclea-Șibot, diaconii Circov, Macarie și Savu.

După sfânta liturghie a urmat recepția în sala dela „Castel“, — apoi masă împreună în sala marelui hotel din comună. Aci s'au rostit câteva vorbiri: I. P. S. Sa aducându-și de nou aminte de binefăcătorii principali în jurul zidirii sfântului locaș, ca dnii dir. Scorțescu, V. Herlea și mulți încă, cărora le aduce laude și binecuvântări, — închină pentru M. Sa Regele; dl prefect colonel Bengliu, pentru I. P. S. Sa Mitropolitul; dl dir. Scorțescu face un mic istoric al zidirii bisericii și pomenește cu laudă pe ajutătorii cei mai mari și ostenelele pâr. preot St. Rusu, mulțumind tuturor; dl fost ministru Dr. A. Vlad, pentru

duhul sănătos național pe care l-a găsit totdeauna în această puternică comună grănicerească, pe care îl dorește același și și totașa de puternic și în viitor; dl dir. Aron Demian preamărește pe slujitorii culturi și credinței din această parohie, cari mulți și vrednici sunt; pâr. protopop I. Mota mulțumește reprezentanților administrației românești, al căror șef, dl colonel Bengliu, e de față, pentru sprijinul cald ce-l dau străduințelor poporului nostru întru toate, și în zidirea de biserică. Dl prefect colonel Bengliu îl asigură de toată caldă interesare și sprijinire a administrației. Primarul Cugirului, I. Băluțiu, țaran luminat, vorbește plin de suflet pentru înfrățirea între cele 2 biserici naționale române, înfrățire care s'a manifestat și azi aci foarte viu! E mult aplaudat!, — dl director școlar pensionat C. Baicu spune amintiri interesante, presărate cu glume; — iar de încheiere părintele paroh al locului, Stoian Rusu, mulțumește tuturor oaspeților cari au venit să iee parte la bucuria poporului nostru credincios din Cugir. Mulțumește în special marilor ostenitori pentru zidire: dlui dir. Scorțescu, dlui V. Herlea, dlui Bratu, învățătorilor noștri, prea harnice și darnice Reuniuni a femeilor ortodoxe, și tuturor mari și mici, cari toți cu drag au pus mâna lor la desăvârșirea marelui dorințe, a locuitorilor ortodocși de aici, de a-și avea biserica lor.

Totul a fost înălțător, plin de suflet român și creștin.

I. M.

Sărbătorirea zilei de 1 Decemvrie.

Ministerul Educației naționale a luat cuvenitele măsuri pentru sărbătoreala zilei de 1 Decemvrie. În dimineața zilei se va face ceremonialul străjeresc, când comandantul va închina o cuvântare însemnătății momentului. Profesorii și tinerimea școlară vor participa la serviciile religioase. Peste tot se vor desfășura, pentru public, manifestații culturale și naționale în raport cu importanța zilei.

Biserica ortodoxă polonă. Din Varșovia se anunță:

Duminecă a intrat în vigoare un decret prezidențial prin care se fixează statutul bisericii ortodoxe autocefale polone. Biserica este independentă de orice putere din afara națiunii, fie ea ecleziastică sau laică, se bucură de autonomie în cadrele statului polon și poate comunica liber și direct cu celelalte biserici ortodoxe naționale. Patriarhul bisericii ortodoxe polone va fi ales de un sobor convocat la Varșovia de mitropolitul adjunct, de acord cu ministrul de instrucție, și pe baza unui mesaj al președintelui republicii. Statul asigură bisericii ortodoxe polone anumite dotații financiare, care vor fi înscrise în buget.

Cuvinte regale

M. Sa Regele Carol al II-lea al României a zis:

România are, înainte de toate, nevoie de o atmosferă pașnică spre a se desvolta și spre a duce la bun sfârșit lupta de ridicare a forțelor sale materiale pentru desăvârșirea progresului său moral și intelectual. O țară nu poate străluci numai prin forța ei armată și prin puterea sa economică, ci și prin iradiația puterilor sale culturale.

Iată România pe care Eu și cu tot poporul Meu o pregătim cu trudă și ferma hotărâre pentru ziua de mâine, iată România pe care am ținut să v'o înfățișez astăzi în fața Domnilor Voastre.

Inaugurare

Duminecă, la 27 Noemvrie 1938, se inaugurează statuia, înălțată în București, marelui bărbat de stat Ion I. C. Brătianu, celce a simbolizat în mod atât de stăluțit voința de unitate a românilor.

Este potrivită ocazie de a ne împropăta sufletul și inima cu sfintele datorii față de țară, lege și neam.

Ceremonia inaugurării se va face la ora 11 jum.

Serviciul religios va fi săvârșit de șefii bisericii celor trei provincii desrobite, și anume de: I. P. S. Sa mitropolitul Nicolae al Ardealului, asistat de I. P. S. Sa mitropolitul Visarion al Bucovinei și de P. S. Sa arhierul Efrem Enăceanu, locuitor de mitropolit al Basarabiei, cu clerici din aceste provincii unite cu patria mamă la 1918.

Vor cuvânta: În numele Bisericii I. P. Sf. mitropolit Nicolae, în numele guvernului I. P. Sf. patriarh Miron președinte al consiliului de miniștri, în numele foștilor luptători dl general Artur Văitoianu, în numele colaboratorilor și prietenilor dl Dr. C. Angelescu; dl Al. Lapedatu va vorbi ca președinte al comitetului pentru ridicarea acestui monument, ear din partea capitalei va cuvânta dl primar general Dombrovski.

Serbarea va fi un meritat omagiu adus de neamul românesc ilustrului om politic Ion I. C. Brătianu.

C. preoți să stea în fruntea mișcării

Oastea Domnului

întru câțva din descoperirea și descifrarea cuneiformelor.

Săpăturile arheologice, făcute în ultimul timp în părțile orientului, reconstituiesc în mare parte istoria artei de a ghici, iar tabelele de argilă desgroate recent pe malurile Tigrului și Eufratului, oferă material bogat pentru a studia.

Cunoașterea acestei arte răspunde unei necesități culturale, ea aduce contribuții la lămurirea textului sacru, — întrucât mandica Babiloniei, este o apariție paralelă cu profetismul vechiului Testament.

Arta de-a ghici viitorul, forma la babilonieni știința prin excelență. Preocuparea de ea se considera de cea mai nobilă indeletnicire spirituală. Toată năzuința lor științifică și toate cercetările temeinice se concentrău în jur de „omina“, adevărată în căutarea și tâlcuirea acelor lucruri și întâmplări, cari anticipează evenimente de ale viitorului. Astfel s'a format, cu mijloace empirice și speculative, un întreg sistem științific în jurul artei de a ghici.

Cultivarea mandiceii era lăsată în seama preoților, natural că nu în a tuturor, ci în seama clasei privilegiate numite „baru“. Preoții ghicitori formau în mijlocul ierarhiei aristocrația acestora.

* FOIȘOARA *

(1)

Profetism babilonian

În anele dezvoltării spirituale ale omenirii, istoria ghicirii formează unul dintre cele mai rare și totuși unul dintre cele mai importante capitole.

Dorința de-a ridica vălul ce acopere viitorul și a prezice evenimente îndepărtate, este pe cât de veche, pe atât de nouă. Dovadă sunt Magii bătrânului orient, oracolele grecilor și romanilor, științele tainice ale evului mediu, și nu mai puțin multele profetii enunțate și primite cu atâta credință în decursul războiului mondial.

Este interesant a urmări istoria mandiceii și a ne actualiza diferitele forme sub cari a apărut, precum și influința pe care contemplările religioase ale diferitelor popoare și timpuri au exercitat-o asupra ei.

Aceia cari cunosc această istorie, sunt unanimi în a crede, că leagănul artei de a ghici a fost Babilonia. Că babilonienii au fost într'adevăr poporul acestei arte, rezulta din mărturiile clasicității antice, din tradițiile iudaice și arabe, și

Școale Normale Superioare

Ministerul Educației naționale înființează trei școale normale superioare: una pe lângă Universitatea din București, a doua pe lângă cea din Iași, a treia pe lângă cea din Cluj.

Fiecare Școală Normală Superioară va avea trei secțiuni: a) literară; b) științifică; c) juridico-economică și de contabilitate.

Elevii școlilor normale superioare sunt bursieri și se recrutează dintre studenții ultimului an al facultăților și ai academiilor comerciale, printr'un concurs ale cărui condiții vor fi stabilite prin regulament. Numărul elevilor pentru fiecare Școală Normală Superioară va fi hotărât anual de minister în raport cu trebuințele reale ale învățământului secundar.

Durata pregătirii în Școala Normală e de trei ani: primul pentru luarea licenței la facultate, și ultimii doi pentru urmarea cursurilor speciale și pentru practica pedagogică.

Absolvenții Școlii Normale Superioare vor da un examen de capacitate. După acest examen, cei reușiți pot fi numiți profesori în învățământ. — Sperăm că la aceste școale normale superioare vor avea loc și viitorii profesori de religie.

Printre obiectele care se vor preda la secția literară, e amintită și religia.

Ministerul a anunțat examenul de admitere, în aceste școale, pentru luna Decembrie a. c., cursurile având să înceapă îndată după Crăciun. Așteptăm ca la acest examen să se poată prezenta și studenții anului IV dela Academiile noastre teologice.

Congresul general al FOR-ului

La Târgu-Mureș se ține, în zilele de 26, 27 și 28 Noembrie 1938, Congresul anual al «Frăției Ortodoxe Române».

Sedința de deschidere se va face, Duminecă, la ora 12, în sala festivă a primăriei, îndată după terminarea sfintei liturghii săvârșite în noua biserică ortodoxă.

Vor lua cuvântul: președintele societății, dl Sextil Pușcariu, Chiriarhii prezenți la adunare și reprezentanții autorităților și ai societăților religioase și culturale ortodoxe.

La ora 4 d. a. urmează conferința dlui prof. univ. I. Petrovici despre O. Goga.

Seara, mare concert religios, ear în ziua de Luni continuarea și încheierea ședințelor congresului.

FOR-ul invită pe toți bunii români să participe la manifestația creștină și românească dela Tg.-Mureș.

Din aceștia făceau parte numai aleșii națiunii, aceia, cari își deduceau originea dela străregele „Enmeduranki”, căruia zeii i-au revelat interpretarea viitorului, și cari erau lipsiți de orice defect, căci numai o odrasla preoțească, care era desăvârșit formată, putea să se apropie de locul de jertfă. Un individ de proveniență necurată și chior sau lipsit de dinți nu avea voie să se apropie de oracol.

Prezicerea celor viitoare se întâmpla prin semne, adică prin „omina”, pe cari zeii le ofereau spre tâlcuire; și nu prin oracole verbale, prin vorbirea directă a zeilor. Domeniul, care oferea babilonienilor material pentru ghicit, e bogat, iar singurile „omina” sunt extrem de numeroase. Principalul material îl scoteau din astrologie și din examinarea ficatului.

Astrologia eute știința, care a întemeiat renumele Babiloniei în lumea antică. Dela început, babilonienii au avut o predilecție specială față de astronomie. Iar studiul astralelor n'avea la ei scopul teoretic, pe care îl are azi astronomia, ci unul cu totul practic. Din faptele observate voiau ei să citească voința zeilor. În multe locuri ale țării se aflau instalații astronomice, din cari astrologii priveau spre toate aparițiile cerului; soare, lună, stele, nouri, vânt și tempești; iar anun-

Reforma academiilor de teologie

De vorbă cu dl profesor univ. I. Lupaș

(Interview publicat în ziarul „Curentul” din 15 Noembrie 1938).

În trecere prin capitala Transilvaniei, am avut prilej să întâlnesc pe dl profesor Lupaș, tocmai când ieșea dela lecțiunea, prin care și-a inaugurat cursul de Istoria contemporană a Românilor, la Universitatea din Cluj. Întrebându-l ce crede cu privire la noul regim creat, prin decretul de raționalizare a învățământului superior, pe seama academiilor de teologie, dsa a binevoit a mi răspunde:

— Nu cunosc motivele cari vor fi determinat comisiunea restrânsă — la lucrările căreia nici nu știu dacă a participat vre-un reprezentant al acestor academiilor — să micșoreze rolul și importanța unor așezăminte, cari merită în orice împrejurări să stea pe aceeași treaptă cu academiile de comerț și cu cele de agricultură, întrucât și studenții și profesorii lor trebuie să aibă pregătire egală cu ai acestora din urmă și chiar cu studenții și profesorii oricărei facultăți.

Știu că prin decretul promulgat în timpul, când funcționa ca ministru al educației naționale P. S. Episcop Nicolae Colan, se găsisse o soluție corespunzătoare pentru satisfacerea necesităților învățământului teologic superior, armonizându-se în chip lămurit și rațional rostul academiilor împreună cu al facultăților de teologie, deopotrivă de necesare și utile pentru pregătirea clerului de mâne, care trebuie să aibă cunoștințe bogate, să nu fie însă lipsit nici de sentimentul vocațiunii pentru dificila sa misiune de apostolie religioasă-culturală.

Într'o ședință a congresului național-bisericesc din București am avut ocazie să arăt că Facultățile, funcționând în condiții normale, pot împărtăși mai multă știință, câtă vreme Academiile de teologie, sub directa și neîntrerupta priveghere a chiriarhilor asupra cărora apasă întreagă răspunderea pentru felul cum sunt îndrumate, vor fi în stare să producă roade mai bune pentru educația bisericască a viitorilor preoți. Apostolul Pavel scrie că „știința șumește, iar dragostea zidește”...

Toți cei chemați a rosti vre-un cuvânt în chestiuni privitoare la pregătirea viitorilor preoți, ar fi bine să nu uite niciodată statul împărțit, cu prilejul întâiului centenar dela înființarea Seminarului Central din București, de M. Sa Regele Carol II, mărturisind în cuvinte memorabile că tineretul României are nevoie să fie educat „într'o școală obolăuită de biserică” deoarece „preoția nu este numai un produs al învățării, ci este mai presus de toate un produs al credinței și al chemării sufletești.”

țurile trimise la curtea domnească se tâlcuiau apoi cu ajutorul manualelor. Spre ilustrare fie-ne îngăduit a induce următoarele pilde: „O întunecime de lună, cu ocazia unui vânt de nord, însemnă că zeii vor fi grațioși față de țară; se ivește întunecime de lună în luna Sivan, însemnă că vor sosi o mulțime de lăcuste; este luna încunjurată de un cerc, însemnă moarte între vite”.

La prevestirile siderale se atașează cele atmosferice.

Plouă de pildă în luna Nisan 8 zile, atunci însemnă bogăție, plouă însă în luna Sivan 8 zile, regele va muri. De mare însemnătate este numărul bubuitului cu ocazia tunetelor, fiecare număr înfățișă un alt „omen”.

Ghicitorii nu se mulțumeau însă cu înregistrarea aparițiilor regulate ale astralelor, ci admiteau o mulțime de cazuri posibile și imposibile. Astfel avem niște texte, din cari reiese că o stea să transformă în animale ori obiecte, iar bubuitul tunetului îl asemăna cu ciripitul pasărilor, lătratul cânilor, răcnetul leilor, cântatul cocoșilor etc., din cari scoteau apoi tot atâtea „omina”. (Urmează)

Organizați Reuniuni de femei

Probleme-Recensii-Comentarii

Anuarul Școlii Normale ortodoxe române Andrei Șaguna din Sibiu — la 150 ani de existență, publicat de I. D. Sandu, director, Sibiu, 1938, Tip. Arhidiecezană. 214 p. Prețul: ?

Anuarul apărut de curând — nu e indicat, cum e obiceiul, al cătelea anuar al școlii? — conține trei părți deosebite, purtând titlurile: *Clipe de sărbătoare, Studii și conferințe*, și la urmă *Viața școlară*.

În *Clipe de sărbătoare* putem receti discursurile memorabile rostite la punerea pietrii fundamentale a noului local în 6 Octomvrie 1934, — astăzi clădirea școlară cea mai falnică în întreg Ardealul.

Primul discurs l-a ținut M. S. Regele Carol II; urmează apoi cuvântările I. P. S. Sale mitropolitului Nicolae al Ardealului și a dlui ministru al Educației naționale. Dr. C. Angelescu.

Suveranul nostru, ca proteguitor al culturii românești, a făcut urarea ca în nouă clădire să domine aceeași râvnă și aceleași năzuințe de care au dat pildă marii înaintași, ear pe deasupra tuturor să plutească sufletul și gândul marelui mitropolit Andrei Șaguna.

În cuvântul I. P. Sf. nostru mitropolit se face un scurt istoric al Școlii Normale de la Sibiu și se aduc calde mulțumiri dlui Prim-ministru și Onoratului Guvern pentru bunăvoința și jertfa care au făcut posibil praznicul dela 6 Octomvrie 1934.

Discursul dlui ministru Dr. Angelescu, constată că școala dela Sibiu, — ca și liceul din Brașov și alte școale românești, — a fost citadela puternică a educației naționale din țara robită. Guvernul țării, sfârșește dl ministru, consideră ca o datorie sfântă a îngrijii cu religiozitate de acest vechi și scump tezaur național, care este școala românească din Ardeal.

Urmează alte ocazionale discursuri, apoi studii și conferințe, datorite dlui director Ioan D. Sandu și celorlalți domni profesori ai Școlii Normale Andrei Șaguna din Sibiu.

Remarcăm lucrarea dlui director despre începuturile acestei școale.

Anuarul se termină cu o cronică școlară, cu arătarea situației elevilor la sfârșitul anului școlar 1937/1938, și cu tabloul absolvenților dela 1900—1938.

I. Lupaș: «*Réalités historiques dans le Voivodat de Transylvanie du XII-e au XVI-e siècle*»; Bucarest, 1838. (Extrait de „La Transylvanie”).

Acum de câteva zile, se pare că Ardealul ascultă cu mai puțină indiferență gălăgia ce se aude printre vecinii noștri din spre apus mereu dornici de aventuri. Și se poate să fie justificată îngrijorarea noastră. Mai deunăzi s'au repezit și aceștia asupra celor cari căzuseră între tâlhari, jefuindu-i a doua oră, cu toată inima lor creștină, de ceea ce mai puteau fi jefuiți. Această — după inima lor — dreaptă cucerire, desigur le va fi trezit străvechiul instinct prădalnic păstrat moștenire din vârsta lor sălbatică, instinct care i-a caracterizat de altfel în toată bunăvremea, de când Dumnezeu ni-a încercat virtuțile aducându-ni-i ca vecini. Instinctul acesta trezit de gustul proaspetei prăzi, nu e imposibil să le imprumute cutezanța doririlor de noi cuceriri. Mănași de iluzia că au stăpânit odinioară pe plaiurile noastre, ei doresc să se repete istoria. Și într'adevăr au fost — o știm cu toții — ungurii stăpâni în Ardeal, dar silnica lor stăpânire n'a fost decât asupra unor trupuri și nicicând n'au putut stăpâni în Ardeal suflete, căci sufletele erau românești, deci nu puteau asculta de un cap strein.

Cu silnicie, poate zice și un tâlhar că stăpânește pe cel încătușat de el hoștește. Dar aceasta nu e stăpânire adevărată și dreaptă.

E bine să știm cu toții în ce măsură au fost ungurii stăpâni în Ardeal, căci tocmai pe baza acestei stăpâniri își reclamă ei mereu drepturi asupra Ardealului. Și

această lămurire îi revine cu tot meritul, apurului și savantului apărător neobosit al drepturilor noastre ale Românilor ardeleni asupra pământului nostru, dlui Ioan Lupaș.

Dsa a dat acum de curând la lumină în limba franceză, un foarte important capitol din istoria Ardealului și anume cartea cu titlul mai sus amintit, în care cu armătura celor mai serioase documente istorice din câte sunt, aduce abundentă lumină asupra problemei amintite.

Lucrarea dlui Lupaș e un extras din „La Transylvanie”, împărțită în 6 capitole și în rezumai cuprinde următoarele:

În cap. I, se arată originea denumirilor: „Transylvania”, „Erdély”, „Ardeal”, „Siebenbürgen”.

În cap. II, sunt prezentați românii în lumina documentelor, ca element etnic de bază în Voivodatul Transilvaniei.

În cap. III, se arată cum ungurii încercând să pătrundă în Ardeal, s'au lovit de rezistența românilor.

În cap. IV și V, autorul se ocupă pe rând de elementele de colonizare din Ardeal: secui, sași, cavaleri teutoni, contrazicând tendențioasele păreri că acești coloniști au ocupat regiuni nelocuite.

În cap. VI, sunt expuse pe larg relațiile Voivodatului Transilvaniei cu Ungaria, arătându-se cum Ardealul în ciuda tuturor străduințelor ungarilor de a-l asimila pe acesta Ungariei, și-a păstrat în tot timpul specificul vieții românești străvechi, neputându-se realiza nici când o legătură mai strânsă cu Ungaria. Încercarea de a prezenta Voivodatul Transilvaniei ca o prețioasă creațiune politică a primilor regi unguri, e absurdă; documente cari fac amintire de voivozi de ai Transilvaniei, sunt mult mai vechi chiar decât cele cari amintesc de voivozii din sudul Carpaților. Întotdeauna a existat un divorț spiritual între Voivodatul Transilvaniei și Ungaria.

Deci, această prețioasă lucrare a distinsului nostru istoric ardelean, se poate vedea că este de interes absolut actual. Tocmai în aceste zile când pe la marginile minunatei grădini a Ardealului nostru pândesc ochi mai lacomi ca ori când de răpire, dl Lupaș prezintă în lumini istorice noi, drepturile noastre sfinte de dreaptă stăpânire asupra pământului ce-l locuim. Cartea e sortită să ne apere peste hotare și să ne întărească conștiința înăuntru. — M. M.

† Probleme și fapte ortodoxe: *Din activitatea FOR-ului din Arhiepiscopia Sibiului*. Ed. „Frăția Ortodoxă Română”, Sibiu, 1938. Pg. 144. Prețul 50 lei.

Într'un răstimp relativ scurt, ne-am convins totuși a vedea în „Frăția Ortodoxă Română” un mănunchi de intelectuali ortodocși și deplin înfrățiți cu idealul luptător și isbânditor al Bisericii noastre dreptmăritoare. Din conferințe, din publicațiuni și din complexul sănătos al altor manifestațiuni religioase, culturale, artistice și naționale, această „Frăție” și-a clădit un pedestal de vază în societatea credincioșilor noștri dornici de o activitate vie și luminată și totdeauna siguri de isbânda celor buni în lucrul cel de folos multora.

Iată însă că „Frăția Ortodoxă Română”, secția Sibiu, publică acum și o lucrare bogată, arătând în ea ce s'a realizat în Arhiepiscopia Sibiului, sau mai bine zis ceea ce era vrednic de arătat. Și, desigur, nu pentru a constitui un capitol de laudă personală pentru cineva, ci spre a obiectiva după cuviință ceea ce au putut și pot gândi, plănuși și realiza cei buni împreună.

Pentru publicația despre care vorbim, nu se putea un titlu mai nimerit decât: „Probleme și fapte ortodoxe”. Fiindcă, de fapt, paginile ei închid două părți distincte: probleme și fapte.

Subiecte ca următoarele: Sectele și neamul românesc, Băptismul, Bolșevismul și credința, Naționalismul și mo-

rala creștină, Proprietatea în lumina creștină, Munca în lumina Evangheliei, Biserica și Statul, Spațiul mioritic de Lucian Blaga, Puterea înnoitoare de suflet a creștinismului, etc. toate reliefează o preocupare atentă a „Cercului de studii” (Sibiu) față de cele mai arzătoare probleme la ordinea zilei, față de curentele și ideile care frământă gândirea religioasă și laică a contemporaneității. Oameni de construcția morală și spirituală a păr. Dr. D. Stăniloae, prof. I. Sandu, păr. Tr. Scorobet, ing. Gh. Brânduș, etc. — și-au rezervat câte o pagină de valoroasă contribuție în tratarea problemelor ortodoxe.

Nu mai puțin bogată este partea a doua: *fapte ortodoxe*. Acolo se vedește cu deosebire inițiativa secției Sibiu, în virtutea căreia s'au ținut *Cursurile de învierea credinței strămoșești*. Țăranii noștri buni și luminați au fost aduși la Sibiu și ajutați să priceapă și mai bine toate comorile Bisericii dreptmăritoare. În același fel conștiincios, clar și bogat este prezentată activitatea tuturor cercurilor din Arhiepiscopie, arătându-se astfel ce știe, ce vrea, și ce este în stare să realizeze o asociație de mireni luminați.

Celor cari au contribuit la alcătuirea lucrării și P. Sf. Episcop Nicolae Colan, care a adăos aici sprijinul material, li se poate rezerva o meritată satisfacție duhovnicească. — D. Călugăr.

Pr. Prof. Mihail Bulacu: *Reorganizarea învățământului teologic*, Tip. Sf. Mănăstiri Cernica-Ilfov, 1938.

Învățământul teologic românesc intră cu anul acesta într-o nouă eră. Legea de organizare, publicată în Monitorul Oficial Nr. 113 din 19 Mai c. este punctul culminant pe care l-a atins organizarea acestui învățământ. Ca orice nouă reformă, ce trebuie să țină seamă de ultimele cerințe de natură religioasă, pedagogică și culturală, în jurul ei s'au purtat discuții aprinse, la cari au participat tot ce are Biserica noastră mai distinși: ierarhi, profesori, preoți și chiar mireni, prin studii, articole în presă, conferințe, etc.

În cartea amintită Păr. Bulacu, un bun cunoscător al lipsurilor din învățământul nostru teologic, privește acest învățământ sub toate aspectele sale, ținând seama de principiile fundamentale ale sfintei noastre Biserici și de tradiționalul spirit de colaborare dintre Biserica și Statul nostru. Dsa este aderent al sistemului: seminar, academie și facultate teologică, asupra căroră Biserica noastră să-și exercite controlul adus de canoane.

Cartea conține în partea întâi câteva articole publicate de autor în legătură cu reforma învățământului teologic, în ziarul *Universul* din 1935. Apoi două studii asupra școalelor din timpul mitropolitului Grigorie IV Dascălul și mitropolitul Nifon, iar în partea ultimă, noua lege, învățământul teologic reorganizat și unificat, cu sugestii binevenite asupra aplicării noului legi.

Pentru ceice sunt preocupați de soarta învățământului nostru teologic, cartea Pr. prof. Bulacu este un îndreptar prețios.

Dr. Mircea Suciu-Sibianu: *Gânduri sănătoase*, vol. I, II, Brașov, 1938. 50+40 Lei.

Activitatea dlui Dr. Suciu-Sibianu, medic în Brașov, pentru o moralizare cât mai adâncă a vieții poporului nostru, este arhicunoscută, ca acum când îl anunțăm ultima publicație, să fie nevoie a o recapitula. Dsa este un suflet neobosit în această privință. Astfel este un asiduu colaborator al foilor noastre religioase *Lumina Satelor* și *Oastea Domnului*, unde pune totdeauna suflet curat de adevărat medic, precum și multă iscusință în diagnostica boalelor sufletești.

De data aceasta, sub forma unor *gânduri scurte*, publică în două volume tot ceea ce ugetarea omenească a produs mai de folos pentru sufletul și trupul omenească.

Scrise pe înțelesul tuturor, *gândurile* cheamă pe om la o viață mai curată, mai morală și mai plăcută lui Dumnezeu.

Exemplele și sfaturile cari se întâlnesc în paginile acestor cărți, produc o puternică impresie în sufletul cetitorului și-l silesc să adopte o nouă atitudine în fața vieții, decât cea cotidiană.

Le recomandăm cu convingerea că lectura lor va mulțumi orice minte și suflet sbuciumat. — (b).

Din public

Un prânz al săracilor

Primim următoarele:

Dl *Moise Opreșiu* din Sibiu face cunoscut populației sărace din acest oraș că la 5 Decembrie 1938, împlinește vârsta de 80 de ani, și că mulțumind lui Dumnezeu că a ajuns etatea aceasta în deplină sănătate fizică și sufletească, — a hotărât să-și serbeze jubileul prin a invita la un prânz 180—200 de persoane de oameni săraci, neputincioși, bărbați și femei, care nu pot lucra, fără deosebire de naționalitate și de confesiune.

Săracii care sunt în putere de a lucra, nu se primesc la masa aceasta, care se va servi în *Sala restaurantului Unicum*, strada Tribunei Nr. 6, în ziua de Luni 5 Decembrie 1938, la ora 12 fix.

Ceice doresc a fi împărțșiți la această masă au a se prezenta la dl *Moise Opreșiu* în strada Tribunei Nr. 11, cu 2 sau 3 zile mai înainte pentru a primi bilete și a li se da informațiunile trebuincioase.

Sunt rugate ziarele locale a publica această știre în interesul săracilor cari doresc să urmeze invitării dlui *Moise Opreșiu*.

INFORMAȚIUNI

Știre personală. I. P. S. Sa Mitropolitul nostru *Nicolae* a plecat Sâmbătă 26 Noembrie a. c. la București pentru a lua parte la serbările desvălirii statuei marelui bărbat de stat *Ion I. C. Brătianu*.

Sedință festivă. Societatea de lectură „*Andrei Șaguna*” a studenților Academiei teologice „*Andreiane*” din Sibiu invită On. public să participe la sedința festivă pe care o va ține Miercuri 30 Nov. 1938, în memoria patronului ei, în Aula Academiei. Inceputul la ora 6 p. m. Intraarea liberă. Donațiile în bani pentru sprijinirea bibliotecii societății se primesc cu mulțumită și vor fi publicate pe cale ziaristică. — Programul ședinței conține, pe lângă o conferință, recitări și coruri conduse de dl profesor P. Gherman.

Uniunea foștilor legionari români Sibiu 1918—1919, invită publicul să binevoiască a lua parte la serbarea *sfințirii drapelului*, ce se va face Joi, 1 Decembrie 1938, ora 11. în catedrala din Sibiu, sub înaltul patronaj al Înalt Prea Sfinției Sale, Arhiepiscop și Mitropolit *Nicolae* al Ardealului, care a binevoit a primi să fie Nașul drapelului nostru. După sfințirea drapelului, urmează baterea țintelor. Domnii, cari doresc a lua parte la masa comună, ora 14, în restaurantul „*Metropol*”, strada Mitropoliei 11, sunt rugați a se înscrie cel mai târziu până la 29 Noembrie a. c. la secretarul general al Uniunii, căpitan pens. *Aurel Simțion*, funcționar la banca „*Albina*”. Costul tacâmului e Lei 90. — (ss) *Dr. Gh. Măcelar*, președinte; (ss) *Aurel Simțion*, secretar general.

Act de mulțămire. Reuniunea femeilor ortodoxe române din Vama Buzăului-Brașov aduce vii mulțămiri Cuc. Sale Păr. *George Coman* și dnei preotese *Victoria Coman* născută *Mețianu*, din Ghimbav, pentru valorosul dar oferit sfintei noastre biserici: o frumoasă perdea la ușile împărătești în valoare de 3000 lei. „Pe ceice iubesc podoaba Casei Tale, Doamne, Tu pe aceia îi preamărește cu dumnezeiască puterea Ta”. — *Reuniunea femeilor ortodoxe române, Vama Buzăului-Brașov*.

La Academia teologică „*Andreiană*” au venit pentru a urma cursurile vreme de câteva luni studenții englezi: *Wesleg Woods* și *Geory Vince*.

D'ale bolșevicilor. S'a interzis, sub cea mai aspră pedeapsă, preoții din țara păgânilor bolșevici, intrarea în cimitire, după morți. În astfel de împrejurări credincioșii ruși iau câte un pumn de pământ și-l aduc la preot acasă spre a-l sluji; după ce preotul dă binecuvântarea, oamenii se întorc la cimitir și depun țărana în groapa dispărutului deplâns..

Propaganda! Ceice ascultă, în deosebi în cursul nopții, emisia de propagandă a postului de radio Budapesta, află că oficialitatea grofilor și baronilor dela Peșta nu este mulțumită cu granițele actuale obținute în Cehoslovacia. Guvernul maghiar încurajează năzuința spre imperialism a nemeșilor unguri, cari pentru a-și salva moșiile, declamează zi și noapte de „*Ungaria mare*”, țara de prea jalnică pomenire, când popoare de altă lege și altă limbă erau tiranizate de șovinismul așa de celebru al maghiarilor.

ȘTIRI LOCALE

Predică în catedrala din Sibiu. Duminecă, în 27 Noembrie 1938, va predica părintele protopop *Em. Cioran*.

Conferință publică. În seria conferințelor, din sala prefecturii județene, va vorbi Duminecă, în 27 Noembrie 1938, ora 17 (5 seara) dl *Dr. Sever Pop*, prof. univ., Cluj, despre: *Graiul satelor noastre mărturie a trecutului românesc* (cu proecțiuni).

Miercuri, 23 Noembrie c. profesorul *Dr. Siegmund Schultze* din Zürich, unul din fruntașii mișcării pentru apropierea bisericilor și redact. excelentei colecțiuni „*Eclesia*” a ținut în sala prefecturii din Sibiu o interesantă conferință despre „*Mișcarea ecumenică*”, la care a participat un public select în frunte cu I. P. S. Sa Mitropolitul *Nicolae*.

Nr. 249—1938.

(58) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. III-a *Nemșa*, din protopopiatul *Mediașului*, se publică concurs cu termen de 30 zile dela apariție în *Telegraful Român*.

Beneficiile împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat.
 2. Sesiune parohială: 6 jugăre arător și 3 jugăre fânaț.
 3. Casa parohială fiind terminată în roșu — preotul ales se va îngriji de locuință până la terminarea casei parohiale.
 4. Stola uzitată în tract.
 5. Din pădurea comunală 5 st. lemne aduse de credincioși în curtea parohială.
- Cererile de concurs, împreună cu în-cuviințarea specială de candidare dela P. V. Consiliu Arhiepiscopesc, se vor înainta subsemnatului oficiu protopopesc în termen legal.

Concurenții, cu înștiințarea oficiului protopopesc, se vor prezenta în biserică spre a se face cunoscuți parohienilor.

Mediaș, 9 Noembrie 1938.

Consiliul parohial în înțelegere cu oficiul protopopesc.

Ioan Crăciun
protopop

Convocare

Domnii acționari ai institutului de credit și economii, societate pe acțiuni „*AJUTORTL*” din Șeica-mare, — pe baza art 15 din statute, se invită la o

Adunare generală extraordinară

ce va avea loc în sala Școlii primare de stat, din comuna Vale, la data de 15 Decembrie 1938, ora 2 p. m., cu următorul

PROGRAM:

1. Deschiderea și constituirea adunării generale extraordinare.
2. Raport despre situația băncii — în urma ad-miterii recursului de către Cartea de apel — Brașov și Casație.
3. Alegerea a 5 membri în consiliul de administrație pe 3 ani.
4. Alegerea a 3 membri în comitetul de cenzori pe 3 ani.
5. Împuternicirea consiliului de administrație — spre a face orice demersuri în legătură cu plata ratelor creditorilor — fuzionarea sau lichidarea institutului.
6. Eventuale propuneri.

Conform art. 17 din statute — pot participa la adunare acei acționari — cari își vor depune acțiunile la sediul băncii — cu două zile înainte de ținerea adunării în comuna Vale — la primărie.

În caz că nu se va putea ține, adunarea generală extraordinară, la data de mai sus, din lipsa majorității acționarilor, adunarea se va ține la data de 27 Dec. 1938, cu aceeași ordine de zi. Șeica-mare, la 20 Noembrie 1938.

În numele creditorilor băncii „*AJUTORTL*”:
(ss) *Ambrozio Oțelea*, (ss) *Laios Cioban*.
(ss) *I. D. Suciu*, (ss) *Ioan Nistor*, acționari.

Nr. 548/1938

(55) 2—3

Concurs

Se publică concurs pentru întregirea parohiei vacante de cl. II-a *Șercăia*, din protopopiatul *Oltul-Șercaia*, cu termen de 30 zile dela întâia publicare în *Telegraful Român*.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat.
2. Chiria pentru locuință, sau locuință în natură.
3. Sesiunea parohială: 2 jug. cad. 524 st. □ pământ arabil.
4. O soarte de lemne din pădurea compozoratului.
5. Venitele stolare stabilite de adunarea protopopească pentru întreg protopopiatul.

Cererile de concurs se vor înainta oficiului protopopesc ortodox român Oltul, în Șercaia, jud. Făgăraș, în termenul arătat.

La cererile de concurs se va anexa și concesiunea dela P. Ven. Consiliu arhiepiscopesc din Sibiu, că pot candida la această parohie.

Candidații se vor prezenta, cu în-cuviințarea prealabilă a oficiului protopopesc, în vreo Duminecă sau sărbătoare la biserică, spre a fi cunoscuți de către parohieni.

Șercaia, la 6 Noembrie 1938.

Oficiul protopopesc ortodox român Oltul în înțelegere cu consiliul parohial.

Valeriu Judele
protopop.

Citiți, sprijiniți și răspândiți ziarul *Telegraful Român*

AU APĂRUT:

Calendarul Bunului Creștin

pe anul 1939

cu Șematism Lei 50.—; fără Șematism Lei 12.—

Calendarul „Oastea Domnului”

pe anul 1939 Lei 12.—

Calendarele au un cuprins foarte bogat și variat și sunt împodobite cu multe ilustrațiuni frumoase. Se pot comanda dela *Librăria Arhiepiscopescă din Sibiu*. La comanda de peste 10 ex. se dă rabatul convenit. Pe lângă prețul Calendarelor să se mai adaugă încă Lei 15 pt. porto postal